

„Nem tagadjuk, hogy a bíróságnak politikai célt kell betölteni.”^[1]

A bíraskodás jellemzői Pest megyében az 1950-es években

„M. elvtárs motorkerékpárján haladva nekiment két rendőrnek, akik az út szabálytalan oldalán mentek. Sérülés nem történt s a rendőrök maguk sem kérik a vádlott megbüntetését. A vádlott két fröccsöt fogyasztott el az esetet megelőzően. [...] a megyei tanács konkrét kérelme az, hogy a vádlott a másodfokú eljárás során vagy felfüggesztett enyhe szabadságvesztés büntetést, vagy pedig alacsonyabb összegű pénzbüntetést kapjon [...] Magam is arra kérek Karcsi, légy szíves odahatni, hogy a megyei tanácsunk eme kérelme teljesedésbe menjen.”

Bevezetés

Ries István igazságügy-miniszternek a címben idézett a Magyar Népköztársaság Legfelsőbb Bíróságának 1949. november 18-ai teljes ülésén érzékletesen tükrözi, hogy az 1949. XX. alkotmánytörvénnyel kialakított bírósági milyen szerepet szánt az új hatalom.

Forrásközlésünkben a Pest Megyei Bíróság elnöki segítségével azt kívánjuk bemutatni, hogy milyen főbb jellemzői voltak a bíraskodásnak az 1950-es években. Ismeretes, a hangsúly a büntető ítélkezésem volt. A büntetőbíráskodás eszközzé vált, hogy a diktatúra megvalósítsa célkitűzéseit: a társadalom strukturális átalakítását, a tulajdonviszonyok megváltoztatását, az ideológiai arculat átforgalmazását és a politikai ellenfelek . A Pest Megyei Bíróság politikailag megbízható elnöke, Z. Károly maga is bevallotta 1952. júniusi beszámolójában, hogy a polgári ítélkezéssel kapcsolatban szakmai tudása hiányos, és nem is szentel rá kellő

A kommunista vezetés jogilag is igyekezett legitímálni rendszerét, aminek végrehajtását az egykori szociáldemokrata igazságügy miniszter kezdte meg. Az 1949. december 7-én az új vezérfalonról kiadott rendelete alapján utasította a Budapesti Felsőbíróság elnöke a Pestvidéki Törvényszék elnökét, hogy a felügyelete alá tartozó járásbíróságoknál az időszakos felügyeleti vizsgálatot végezze el, s mint felettes szerve szintén e rendelet szerint vizsgálja a . Az utasítás küldője hét (megválaszolendő) kérdést közölt, melyek mindegyike érintette valamilyen módon a párthoz, a hivatalos ideológiához való viszonyt, vagyis ettől kezdve a bíróságok szakmai felügyeletét még a korábbiaknál is leplezetlenebbül a politikai felügyelet . (Lásd az 1. számú forrást!)

A Pest Megyei Bíróság elnöke évekkel később, 1953. június 22-én a Pest megyei Pártbizottság Titkárságának küldött jelentésében - ugyanebben a szellemben - az általános politika megvalósulásának elősegítőjeként tartotta számon a helyes ítéletet, annak indoklását és a döntést megelőző politikuss . A megyei bíróság munkájáról szóló beszámolójában a politikai bíraskodás fogalmát . Ez egyrészt az osztályellenség (elsősorban a kulákok) ellen irányuló ítélkezést jelentette, másrészt a politika diktálta, különböző módon érkezett parancsok felhasználását az ítélkezésemnél. Az ítélkezésem kétféle lehetett: megtorló az osztályellenséggel, ill. nevelő a dolgozókkal szemben. Ez utóbbi azonban nem minden esetben volt nevelő, így a dolgozók esetében is összerosódott a megtorló és a nevelő funkció. (Lásd a 8. számú forrást!)

A különböző módon érkezett parancsok, követendő utasítások lehetnek az igazságügy-minisztérium különböző osztályvezetőinek leiratai, de magánlevélre is akad példa. Az Esztergom Megyei Bíróság elnöke 1952. március 11-én személyes hangvételű levelében leírta a Pest Megyei Bíróság elnökét, hogy a Komárom megyei tanács egy kiváló dolgozója enyhébb büntetést kapjon a fellebbviteli szakaszban. A vádlottat a pestvidéki járásbíróság öt hónapi börtönbüntetésre ítélte élet és testi épség veszélyeztetésének büntette miatt, miután motorkerékpárjával ittasan nekijárt az út szabálytalan oldalán haladó rendőröknek. Sérülés nem történt. A büntetést túl szigorúnak találta a Komárom megyei tanács elnöke, és mivel „harcos” és „aktív” párttagról volt szó, így a megyei bíróság elnökén keresztül felfüggesztett enyhe szabadságvesztést, vagy alacsonyabb összegű pénzbüntetés kiszabását próbálta meg elérni a fellebbviteli tárgyalás során. Az elnököt tájékoztatta az ügy számáról, a tárgyalás pontos időpontjáról, és az ügyben meghozni kívánt ítéletről is. (Lásd a 6. számú forrást!)

Az alkotmány VIII. az állampolgárok jogairól és kötelezésekéről szóló fejezete deklarálta, hogy a „Magyar Népköztársaság polgárai a törvény előtt egyenlők és egyenlő jogokat élveznek”. Hogy ez mennyire csak papíron létező volt, tanúsítja többek között a Pest Megyei Bíróság elnökének 1951. október 24-én a Pest megyei Tanács VB ülésén elhangzott . Amennyiben túl enyhe büntetést egész sor tartalmazza a dokumentum. A Pest Megyei Bíróság cséplési visszaélések tárgyában elkövetett ügyek esetében a „kulák” vádlottakra három, ill. kettő és fél év börtönbüntetést szabott ki, a dolgozó parasztok és a munkások azonban - akik egyébként a cséplőgépek ellenőrei és felelős vezetői voltak - „csupán” hat hónaptól egy évig terjedő börtönbüntetést kaptak, emellett a mellékbüntetés mértéke is csekélyebb volt.

A korban sokat idézett, hírhedt szovjet legfőbb ügyész, *Andrej Januarjevics Visinszkij* minden bírósági ügyet az osztályharc egy epizódjának tekintett. Emiatt különös fontosságú volt a megfelelő ítélet, amelyhez sokat nyújtottak egyrészt a fentebb említett parancsok, utasítások, másrészt a megyei bíróság elnöke az ügyek megfelelő elosztásával ezt maga is . Amennyiben túl enyhe büntetést szabtak ki, akkor a megyei bíróság elnöke jelezte ezt a járásbíróság elnökének. Példaként említhető az 1951. évi őszi eset, amikor a megyei bíróság elnöke szerint a Váci Járásbíróság enyhe ítéleteket hozott, a Pestvidéki Járásbíróság pedig nem vont éles határt a dolgozó paraszt és a kulák . Előfordult, hogy az igazságügy-minisztérium nevében kelt leiratban maga a megyei bíróság elnöke kapott dorgálást a felügyelete alá tartozó járásbíróságok helytelen ítélkezése . Az Igazságügy-minisztérium főosztályvezetője, *Kevesellte például 1952. augusztusában a 65 kg lisztet vásárló kulákra kirótt hét hónapi börtönt és a 800 Ft pénzbüntetést, mivel a bíróság elé került, jól kiválasztott ügyekben példát statuál, komoly ítéleteket tartott szükségesnek. (Lásd a 7. számú forrást!)*

A bíróságok már a kezdetektől szorosan kapcsolódtak a tanácsrendszerhez. Ezt illusztrálja Sömjén Pál 1950. október 3-án kiadott szigorúan bizalmas utasítása is. Az utasítás célja az 1950. október 22-ére kitűzött tanácsválasztások nyugodt lefolyásának biztosítása volt. A főosztályvezető által ünnepnapnak titulált napot, és a megelőző időt is a hatalom minden igyekezetével védeni igyekezett. Október 4-én érkezett meg az utasítás a Pestvidéki Törvényszék elnökéhez, így e naptól október 22-ig a Törvényszék elnökének a rendelkezések szerint biztosítania kellett, hogy az „agitáció” zavartalanul folyhasson, és hogy a „reakció” ne kapjon lehetőséget a támadásra. Ennek előírásai az elnöknek meg kellett vizsgálnia, hogy ne a védett időszakra essenek a büntetőtárgyalások. Az elnökök indítványokat egyébként a maximális biztosítás végett az államügyészségek vezetői részére is megküldték, az indokot pedig más irányú hivatali elfoglaltságban jelölte meg a főosztályvezető. (Lásd a 2. számú forrást!)

Bár a tanácsrendszer bevezetésétől kezdve napirenden volt az igazságszolgáltatás és a közigazgatás szoros együttműködése, Házi Árpád belügyminiszter, 1951. július 9-én bizalmas leiratot adott ki az ügyészségek, bíróságok és a helyi tanácsok kapcsolatának további fejlesztése végett. (Lásd a 3. számú forrást!) Ebben leírta, hogy a bíróságok elrettentő ítéletekkel segíthetik a tanácsok munkáját, ugyanakkor árthatnak is pl. a begyűjtésekkel kapcsolatban hozott „rossz” döntésekkel. A belügyminiszter a tanácsok és a bíróságok kapcsolatát nemcsak megyei, hanem járási szinten is szorgalmazta havi beszámolóik, és folyamatos megbeszélések formájában. Hangsúlyozta, hogy a bíróságok, és az ügyészségek nincsenek alárendelve a tanácsoknak, ugyanakkor az egymás munkája feletti építő kritikát és a kellő tájékoztatást elengedhetetlennek tartotta. A tömeges közéleti bűncselekményeknél válogatást javasolt a belügyminiszter, mégpedig annak figyelembevételével, hogy a nagyon súlyos bűncselekmények elkövetői és az egyébként is ellenséges magatartásúakat állítsák bíróság elé, a többieket pedig kihágási eljárás alá vonják. A fejlemények alapos előkészítésénél figyelmeztetett arra a helytelen gyakorlatra, hogy a tanács szervek mentesítő bizonyítékokat adtak a vádlottaknak. A belügyminiszter a tanácsok VB elnökeinek kiadott rendeletében tehát a bíróságok ítélkezési gyakorlatát is befolyásoló alá kívánta vonni. A Pest Megyei Bíróság elnöke maga is elismerte a Pest megyei Tanács VB előtt tett beszámolójában, hogy a tanácsok feladata a bíróság elé kerülő ügyek . A dokumentumban kenődzetlenül írt arról, hogy a kulákok felmentését a lehető legkisebb mértékre kell csökkenteni, ennek az eléréséhez pedig az ügyek megfelelő kiválasztása szükséges, mert még a kiválasztásnál elejét kell venni a felmentés lehetőségének.

Újabb összerosódás láthatjuk tehát a végrehajtó és a bírói hatalomnak. Ezt erősíti a belügyminiszteri rendelet azon utasítása is, hogy a tanácsok minél nagyobb számban vonják be a bírakat, és ügyészeket, az igazságügyi szervek vezetőit tanácsstagokként vagy aktívként a tanácsok egyes állandó bizottságaiba.

A helyes tagok kiválasztásában a bíróság elnökeinek juttatott fontos szerepet a belügyminiszter. A bíróság elnöke egyértelműen csak a párt szempontjából megbízható ember lehetett, aki biztosíthatja a pártvezetőkkel való jó együttműködést.

Az ideológiai irányítás, a párt vezetőinek „tisztetele” a mindennapi élet egészét áthatotta, s ez a bírósági munkának is meghatározó eleme volt. A bíróság megyei elnöke kötelességének érezte, hogy Rákosi Mátyas 60. születésnapjára felajánlás tegyen, hiszen ezzel javítják a bírói munkát (Lásd a 5. számú forrást!) A „nagypolitika” figyelembe vétele mellett azonban a párt helyi vezetőit is tájékoztatni kellett az aktualitásokról, mint azt a megyei bíróság elnökének 1952. január 23-án kelt levele mutatja. Az MDP Pest megyei pártbizottságának titkárához küldött beszámolójában a járásbíróságok kétheti jelentéseiből válogatott a fontosnak tartott politikai ügyek közül. Az elnök a szóbeli megbeszélésekre hivatkozva küldte a levelet, így valószínű, hogy a párt naprakész információkkal rendelkezhetett a bíróságon zajló nagy fontosságú perekkel illetően. (Lásd a 4. számú forrást!)

Végül jellemzők voltak a gyorsan meghozott és nagyszámú ítéletek is: Előbbi azt jelentette, hogy 1951-ben nyolc hét alatt fejezték be az ügyeket a megyei Bf. tanácsnál, 1952-ben pedig már . A járásbíróságoknál ugyanezeken 8-10 hétről egy hónapra csökkent a perek időtartama. Hogy mekkora számokról is van itt valójában szó, arra először az MDP Központi Vezetőségének - évtizedeken

keresztül a nyilvánosság elől elzárt - 1953. június 27-28-ai határozata utal. A dokumentum szerint 1950 és 1953 I. negyede között 650 000 személy ügyével foglalkoztak a bíróságok, és 387 000 személy ellen hoztak marasztaló . Már ez az óriási szám önmagában elég indok, hogy további kutatások tárgyát képezze az államszocializmus jogszolgáltatása.

Források

A budapesti Felsőbíróság Elnökének leirata új vezérfonal rendszeresítésére a bíróságoknál

1949. december 19.

Bizalmas!

Tárgy: A bíróságok időszaki felügyeleti vizsgálatánál használandó új vezérfonal rendszeresítése.

Melléklet: 15 vezérfonal [?]

A budapesti Felsőbíróság Elnöke V. Kossuth Lajos tér 12. 1949.El.I.a.166.szám

A járásbíróságok, valamint a megyei bíróságok /törvényszékek:/ feletti felügyelet hatékonyabb gyakorlása érdekében készített új vezérfonalat az igazságügy miniszter úr folyó évi december hó 7. napján 98.871/1949. I.M. VIII. szám alatt kelet rendelete folytán azzal küldöm meg Elnök Úrnak, hogy a jövőben a rendszeres időszaki felügyeleti vizsgálatokat kizárólag ennek a vezérfonalnak a figyelembevételével szíveskedjék foganatosítani és a felügyeleti vizsgálat lefolyásáról felvett jegyzőkönyvet megszerkeszteni.

Elnök Úr a most folyó /:eseti:/ érdemi felügyeleti vizsgálatok során a között útmutatást, alkalmazható részében, szintén felhasználhatja.

A megyei bíróságokon /:törvényszéken:/ foganatosítandó időszaki felügyeleti vizsgálatnál a most között vezérfonalat fogom felhasználni.

Legyen szíves Elnök Úr a felügyelete alá tartozó járásbíróságok elnökei részére a vezérfonal 1-1 példányát tájékoztatásul megküldeni.

Kérem Elnök Urat, hogy a felügyeleti vizsgálatról elkülönítve az alábbi kérdésekre is szíveskedjék szolgálati úton bizalmas jelentést tenni:

1./ Kikből áll a járásbíróság elnökének /:vezetőjének:/ környezete /:elnöki iroda személyzete, esetleges fogalmazó:/, politikai szempontból megbízhatók-e?

2./ Milyen a kapcsolata a bíróságnak, közelebbről azonban magának a bíróság vezetőjének a területén levő Párt- és tömegszervezetekkel és azok vezetőivel? A kapcsolat egészségességé [?] és szorosabbá tételére van-e szükség valamilyen intézkedésre?

3./ A bíróság elnöke az ügyek kiosztásánál /:szignálásánál:/ helyes szempontok szerint jár-e el? A politikailag /:gazdaságilag:/ jelentős ügy figyelemmel kísérése céljából van-e olyan nyilvántartása, amelyből a fontosabb ügyek kitűnnek? Ellenőrizi-e, hogy ezek az ügyek az érdemleges bírói értekezlet elé kerüljenek?

4./ A bíróság elnöke átlátja-e az egész bíróság munkáját, irányítólag hat-e a felmerült politikai vagy szakmai szempontból jelentős ügyekre anélkül, hogy a bírák egyéni felelősségét csorbítaná?

5./ A megvizsgált járásbíróságon működő bírák és fogalmazók politikai felfogás, ideológiai és szakmai felkészültség, vezetésre való képesség szempontjából milyen színvonalon vannak, különösen kik volnának alkalmasak mindezen szempontok komoly figyelembevételével magasabb feladat betöltésére, a bírói vizsgával rendelkező fogalmazók közül a fenti szempontok figyelembevételével kik alkalmasak bírói kinevezésre, a legutóbbi időszaki felügyeleti vizsgálat óta a bírák politikai és szakmai fejlődésében mutatkozott-e lényeges változás? Kik azok a bírák, akiknél komolyan felismerhető a fejlődés és ez az ítélkezésben hogyan nyilvánul meg? Viszont kik mutatkoznak jelenlegi beosztásukban alkalmatlanoknak?

6./ Kik azok az alkalmazottak, akik a közösségi életben /:munkaközösség:/, párt-és tömegszervezetek, havi hivatali értekezlet stb./ helyes irányban tevékenyen részt vesznek?

7./ Milyen a szakbíráknak és a népi ülnököknek az egymáshoz való viszonya?

A tárgyalást vezető szakbíró kellő formában és tartalommal ismerteti-e az ülnökkel is alkalmazandó jogszabályokat.

A szakbíró szakmai jártassága folytán az ülnökök tevékenysége nem válik-e formálissá?

Kérem továbbá Elnök Urat, hogy a most alkalmazásba kerülő új vizsgálati vezérfonal használhatósága tekintetében a jegyzőkönyv felterjesztése kapcsán hozzám jelentést tenni, annak esetleges módosítása vagy kiegészítése tekintetében pedig a szükséghez képest előterjesztést tenni szíveskedjék.

Jelen iratotat bizalmasan kell kezelni.

Budapest, 1949. évi december hó 19. napján

Dr. N. Miklós s. k. a budapesti felsőbíróság elnöke.

A pestvidéki törvényszéki Elnök Úrnak,
Budapest

Jelzet: PML XXV. 1-a-2. 1. doboz 1/1950.

Felszólítás a tanácsválasztások előtti enyhébb bíraskodásra

1950. október 3.

IGAZSÁGÜGYMINISZTERIUM
ÜGYKEZELÉSI CSOPORT
Budapest, V. Markó u. 16.
Tel:313-386

Tárgy: Egyes büntetőtárgyalások beállítása

Szám: 0176/1950.

Pestvidéki tvsz. [törvényszék] Elnökének,
Budapest

Az 1950. október 22-én lefolyó helyi tanácsválasztások nagy politikai jelentősége ismeretes Elnök Kartárs előtt. Ez a nap a dolgozó népünk ünnepnapja és népi demokráciának fejlődésének, a béke ügyének győzelmi állomása lesz. Ezért tekintenek a dolgozók olyan nagy várakozással a választások napja elé.

Ahhoz a nagy mozgósító, felvilágosító munkához, amely ezekben a napokban a Párt vezetésével országszerte folyik, szükséges, hogy minden zavaró körülményt kiküszöböljünk. Ilyen zavart kelthet és a reakció részére lehetőséget adhat elferdítésre, támadásra kisemberek büntetőügyeinek a választások előtti napokban tárgyalása. Felkérem Elnök Kartársat, haladéktalanul állapítsa meg, hogy a vezetése alatt álló bíróságokon jelen utasításom vétele és f. hó 22. napja között milyen büntetőtárgyalások vannak kitűzve. Azokban a nem foglyos ügyekben, amelyekben a vádlott dolgozó kisember (munkás, dolgozó paraszt, értelmiségi dolgozó, kisiparos, kiskereskedő stb.), állítsák be a tárgyalási hatámpot azzal, hogy hivatalból fog a bíróság új tárgyalási napot tűzni. Ez általában vonatkozik minden nem foglyos ügyre, ahol a dolgozó kisember a vádlott. Ugyanígy járjanak el a büntető tanácsok kivételesen a foglyos ügyekben is, ahol Elnök Kartárs ezt a választások közeledő napjára tekintettel és ennek teljes zavartalanságát a mi vonalunkon biztosítandó célszerűnek ítéli meg. Azt akarjuk elérni tehát ezzel, hogy egy-egy faluban, vagy városban, illetve a lakóság [?] bizonyos köreiben ne okozunk most felesleges nyugtalanságot, méginkább ne adjunk reakciós elferdítéseknek, bujtogatásoknak, támadásoknak lehetőséget.

Az államügyészségek vezetői hasonló értelemben kaptak utasítást, úgy, hogy a vádhatóságok az érintett büntető ügyekben az elnapolásra indítványt is fognak tenni. Az elnapolási indítványok másirányú hivatali elfoglaltságra fognak utalni, és a bíróságok elnapoló határozatai ilyen indokból is történjenek. Elnök kartársak az ügyész kartársakkal egyetértésben hajtsák végre fenti utasításokat.

Ugyanílyen indokból állítsák be az összes olyan ingó és ingatlan árveréseket, amelyek f. hó 22-ig kitűzöttek és dolgozó kisemberekkel szemben ugyanezen időpontig hivatalból ne is foganatosítsanak végrehajtást.

Jelen utasításom csak azokkal a tanácsvezetőkkel, illetve közlendő, akik a szóbanfekvő [?] ügyeket intéző tanácsot vezetik, a végrehajtóknak pedig indok nélküli utasításba kell adni a fentiekből rájuk vonatkozót. A végrehajtók az ingóárveréseket ugyancsak hivatali akadályozottságra hivatkozással állítsák be.

Külön felhívom a figyelmet jelen utasításom szigorúan bizalmas jellegére, amit Elnök Kartárs azon bíró kartársaknak is ajánljon nyomatékosan figyelmébe, akikkel az intézkedést meg kell beszélnie.

A kiadvány hitelélül:

Dr. Sömjén Pál
főosztályvezető

B. Béláné

ü. cs. vez. [Ügykezelési csoport vezető]

Jelzet: PML XXV. 1-a-2. 1. doboz 71/1950.

Házi Árpád belügyminiszter utasítása a tanácsok és az igazságügyi szervek közötti kapcsolat és a „szocialista” törvényesség javítására

1951. július 9.

Belügyminisztérium,
Budapest, VI. Vörösmarty u. 32.
Telefon: 126-670
Pf.: 62/354

0629/1951.II/5.

Tárgy: Ügyészségek, bíróságok és a helyi tanácsok kapcsolatának további fejlesztése

„Bizalmas”

Valamennyi megyei tanács végrehajtó Bizottsága Elnökének,
Székhelyén.

Népi demokráciánk sikerei, öt éves tervünk eddigi eredményei visszatükrözik azt a hatalmas fejlődést, amelyet a szocializmus építésében már elértünk. Ennek során a reakció erőt szétvertük, de teljesen meg nem semmisítettük. A reakciós maradványok ellenállásának ereje éppen vereségük következtében megnövekedett, ez pedig maga után vonja az osztályharc állandó élesedését. A falun a kulákok mindent elkövetnek, hogy gátolják fejlődésünket, szabotálni igyekeznek kormányzatunk rendelkezéseit, jelenleg halogatják az aratást, cséplést, sok kulák rejteget még ma is fegyvert stb.

A helyi tanácsainknak fel kell ismerniök, hogy az osztályharcban a büntető igazságszolgáltatás éles fegyver és az ügyészségek és bíróságok az osztályharcnak rendkívül fontos szervei. Ha ezek a szervek jól működnek, néhány elrettentő ítélettel példát statuálnak, a tanácsok munkáját nagyban elősegítik, ha pedig munkájukat a tanácsoktól elszakadva végzik, úgy sokat árthatnak és gátolhatják a tanácsok munkáját. (Mint pl. a begyűjtéssel, feketevágással stb. kapcsolatban hozott jó, vagy rossz ítélet.)

A fentiek szem előtt tartásával az ügyészségek, bíróságok, és a helyi tanácsok egymással való kapcsolatát tovább kell fejleszteni, a kapcsolat terén eddig felmerült hibákat ki kell küszöbölni, hogy az igazságszolgáltatás szervei és a tanácsok egymással kapcsolatos munkaterületeiken feladataikat az eddigénél jobban betölthessék. Ennek érdekében az igazságügy-miniszterrel egyetértésben a következőket közlöm.

I.

- 1./ Az ügyészségek, bíróságok és a helyi tanácsok között a kapcsolat a legtöbb helyen csupán a megyei bíróságok elnökének a végrehajtó bizottság ülésén havonta egyszer tartott beszámolójából állt. A kapcsolatnak ez a formája nem elég operatív jellegű, ezért ezen felül szükséges az is, hogy az ügyészség vezetője, bíróság elnöke, és a végrehajtó bizottság elnöke szükség szerint tartsanak megbeszélést, azon ismertessék egymással a végrehajtandó feladatokat, azok helyi vonatkozásait, és tárgyalják meg, hogyan tudják egymás munkáját összehangolt tevékenységgel előbbre vinni.
- 2./ A kapcsolatot nemcsak megyei, hanem fokozatosan járási viszonylatban is meg kell teremteni úgy a havi beszámoló, mint a megbeszélések tekintetében. A kapcsolatnak a közöltek szerint történő felvételére a kezdeményezést az igazságügyi hatóságok fogják megtenni. Természetesen, ahol a kapcsolat már kialakult, ott azt továbbra is fenn kell tartani, külön kezdeményezés nélkül is. A kapcsolat felvételére, illetve továbbfejlesztésére az igazságügyi hatóságok külön útmutatást kapnak.
- 3./ Szükségesnek tartom azt is, hogy az igazságügyi szervek vezetőit, továbbá a bírákat, és az ügyészeket is minél nagyobb számban vonják be, - amennyiben tanácsstagok - mint tagokat, amennyiben pedig nem tanácsstagok, mint aktívakat a helyi tanácsok egyes állandó bizottságaiba. A bírák és ügyészek bevonásánál természetesen ki kell kérni az igazságügyi szervek vezetőinek véleményét is, hogy biztosítva legyen az, hogy a tanácsok állandó bizottságainak aktív-hálózatába az arra legalkalmasabbak kerüljenek be.

II.

A kapcsolat továbbfejlesztése és az eddigi hibák kiküszöbölése érdekében a következő gyakorlati szempontokra hívom fel a figyelmet:

- 1./ A bíróságok és az ügyészségek nincsenek alárendelve a helyi tanácsoknak, ezért azokra kötelező határozatot (utasítást) a tanács, vagy a VB nem hozhat. Ez természetesen nem jelenti azt, hogy a tájékoztató megbeszéléseken ne gyakoroljanak egymás munkája felett kölcsönös kritikát, ez azonban elvtársias, építő kritika legyen.
- 2./ A helyi tanácsokkal való szoros együttműködés hiánya következtében előfordult, hogy az igazságügyi szervek nem mindig ismerték kellően a konkrét helyi problémákat és feladatokat. Az igazságügyi szervek vezetőit ezért a megyék és járásek konkrét feladatairól a helyi tanácsok VB-i mindig tájékoztassák és az igazságügyi szervek vezetőivel együtt keressék és találják meg azokat az utakat, amelyeken haladva az igazságügyi szervek a helyi tanácsokat a Párt és a kormány politikájának helyi viszonylatban való érvényesítésében támogatni tudják. (Pl. feketevágások, üzemi lopások, bércsalások, fakivágások stb. elleni küzdelem.)
- 3./ A helyes működés előmozdítása végett a végrehajtó bizottsági elnökök minden esetben tájékoztassák az igazságügyi szervek vezetőit azokról a bizalmas utasításokról és belső rendeletekről, amelyeket a különböző minisztériumoktól kapnak, ha ezeknek az igazságszolgáltatás szempontjából jelentőségek van. Hasonlóképpen tájékoztatni kell az igazságügyi szerveket arról is, ha nyilvános megjelent rendeletben a meghatározott határidőket (pl. mezőgazdasági munkálatoknál, beszolgáltatásnál stb.) törvényes felhatalmazás alapján a helyi tanácsok végrehajtó bizottságai helyileg elérően szabályozzák.
- 4./ Az eddig tapasztalt hibák közül különösen felhívom a figyelmet az egyes helyi tanácsok V.B.-nak arra a rendkívül helytelen felfogására, amelyet egyesek nyíltan is hangoztatnak, hogy a kulák ellen nincs szükség konkrét bűncselekményre a bizonyítékra, enélkül is el kell őket ítélni. A bíróságok senkit sem ítélnének el bűncselekmény nélkül, vagy ha a bűncselekményt bebizonyítani nem lehet. A vádlott tagadásával szemben a feljelentés egymagában bizonyítékot nem képezhet. Minden kulák elleni feljelentést alaposan elő kell készíteni és gondosan össze kell gyűjteni a bizonyítékokat, hogy elejét vehessük a politikailag annyira káros kulák felmentő ítéleteknek és védelejteseknek. Természetesen a feljelentések gondos előkészítése nemcsak a kulák elleni, hanem minden más feljelentésre is vonatkozik.
- 5./ Gyökeresen változtatni kell azon a helytelen gyakorlaton is, hogy jelentéktelen közelítési bűncselekmények miatt dolgozó parasztok és munkások százait állítsák bíróság elé. Ki kell válogatni a megfelelően súlyos ügyeket és azoknak az ügyeit, akik egyébként is ellenséges magatartásúak, a többi ügyekben pedig erőteljesebben kell igénybe venni a kihágási eljárást.
- 6./ A feljelentések alapos előkészítése elejét kell, hogy vegye annak a ma még gyakran előforduló helytelen jelenségnek, hogy a feljelentések megtétele után a feljelentést tevő tanács szervek mentesítő bizonyítványokat adnak ki a vádlottak részére, illetve, hogy a végrehajtó bizottság tagjai a tárgyaláson a vádlott védekezését igazoló vallomásokot tesznek.

Felhívom Elnök Elvtársat, hogy a jelen rendeletem kézhezvétele után haladéktalanul lépjen érintkezésbe az igazságügyi szervek vezetőivel a konkrét tennivalók megbeszélése végett.

Budapest, 1951. július 9.

Házi Árpád s. k.
belügyminiszter

Jelzet: PML XXV. 1-a-2. 20. doboz 0099/2/1951.

A Pest megyei bíróság elnökének jelentése az engedély nélküli állatvágásokról

1952. január 23.

Kedves N. Elvtárs!

Szöbéli megbeszélésünk értelmében a megye területén levő járásbíróságoknál, folyó évi január hó 1. napjától - január hó 15. napjáig terjedő időben az engedély nélküli állatvágásokkal kapcsolatban elbírált ügyek közül az alábbi kettőt említem meg.

A szentendrei járásbíróság január hó 15. napján M. János gyári tisztviselő, kiemelt munkáskáder, jelenleg 3 hónapos bentlakásos pártiskolán van, valamint J. Lajos tszcs tag, továbbá W. Miklós állami vállalati [segéd] munkás, jelenleg katona terhelteket /:valamennyien szentendrei lakosok:/ 1500 Ft pénzfőbüntetésre, illetve 3-3 hónapi börtönbüntetésre és 1000-1000 forint pénzmellékbüntetésre ítélte azért, mert M. János I. r. terhelt járati levél nélkül eladott II. és III. r. terhelteknek egy drb. 60 kg-os sertést, melyet utóbbi két terhelt engedély nélkül levágott, a húst részben elfekézték, részben pedig elfogyasztották. Az ítélet nem jogerős.

A másik említésre méltó ügy a gödöllői járásbíróság előtt volt folyamatba. A terhelt D. Pál 49 éves, hat hold földön gazdálkodó kisparaszt. Acsán 1951. évi november hó 13. napján egy drb. 80 kg-os sertést vágott le engedély nélkül. A járásbíróság 4 hónapi börtönbüntetésre és 1000 forint pénzmellékbüntetésre ítélte. Az ítélet jogerős.

Minthogy a járásbíróságok a jelentéseiket hozzám két hetenként terjesztik fel, a további értesítéseket magam is ilyen időközökben fogom küldeni.

Budapest, 1952. évi január hó 23. napján.

Elvtársi üdvözzettel:
Z. Károly
a Pestmegyei Bíróság vezetője

Irattárba]

Fenti levél megküldendő: elvtárs
A[z] M.D.P. pestmegyei pártbizottsága
titkárának
Budapest.

Jelzet: PML XXV. 1-a-2. 21. doboz sz. n.

A Pest megyei Bíróság felajánlása Rákosi Mátyás 60. születésnapjára

1952. január 24.

Az Ötéves Terv harmadik, döntő évébe léptünk. A terv, mely életünknek, jövőnknek szebbé tételét, államunk és valamennyiünk biztonságát van hivatva szolgálni, ránk is kötelességet ró, és pedig a tekintetben, hogy a magunk vonalán mindent megadjunk, mely azt előrelendíti. Hogy ma itt nyugodtan élhetünk, gyönyörködhetünk gyermekeink mosolyába és magabiztosan tekinthetünk jövőnk felé, azt a Szovjetunió, és bölcs vezetőjén, Sztálin elvtárson kívül, elsősorban diadalmas Pártunknak és Pártunkat győzelmeiben vezető, szeretett Rákosi elvtársunknak köszönhetjük.

Kartársak!

Rákosi elvtárs ez év március hó 9. napján tölti be a dolgozó nép érdekében végzett fáradhatatlan munkával töltött évének 60. évét. A dolgozó magyar nép ezt a napot, Rákosi elvtárs iránt érzett szeretettől hevítve, a szocialista emberré átalakuló dolgozók lelkiületének megfelelően, munkával ünnepli. Munkafelajánlásokkal és azok teljesítésével kívánja bizonyítani szétbontathatlan egységét és forró szeretetét Rákosi elvtárs iránt.

Minthogy hiszem és vallom, hogy a vezetésem alatt álló bíróságok minden egyes dolgozója becsületesen akarja részét kivenni a szocialista építésben, és mert tudom, hogy Rákosi elvtársnak kedvesebb születésnap ajándékot a konkrét munkafelajánlásokon kívül nem adhatunk, ezért abban a szilárd meggyőződésben, hogy kartársaim mellettem állanak, Rákosi elvtársunk március 9-iki születésnapjára, a pestmegyei bíróság és a hozzátartozó járásbíróságok nevében, személyemben az alábbi felajánlást teszem:

Vállalom, hogy a közellátás területén, Pártunk és kormányzatunk részünkről nyújtható legteljesebb támogatás céljából, a pestmegyei bíróság bírásaival áttanulmányozom és kiértékelem az 1952. év eddigi lényeges közellátási rendelkezéseit. A kiértékelés eredményét, elvi irányításképpen, a járásbíróságokkal közlöm.

Minthogy a jó ítélet egyik alapfeltétele az, hogy az elkövetett cselekményt az elbírált minél előbb soron kövesse, vállalom, hogy az ügyek kiosztását úgy szervezem meg, hogy lehetővé tegyem a pestmegyei bíróságnál jelenleg fennálló négy hetes pertartamnak egy héttel való csökkentését.

Felajánlásomat azért közlöm kartársaimmal, hogy annak teljesítését és túlteljesítését, munkabeosztásuk sajátosságainak megfelelően, egyéni felajánlásaikkal segítsék elő.

Budapest, 1952. évi január hó 24. napján.

Z. Károly
vezető

L. i.!
Körözendő névsorral a bíróság valamennyi dolgozójával.

Jelzet: PML XXV. 1-a-3. 2. doboz sz. n.

A Komárom-Esztergom megyei Bíróság elnökének „baráti szívességet,, kérő levele

1952. március 11.

Megyei Bíróság Elnöke
Esztergom

Kedves Karcsi!

A komárommegyei tanács elnöke, I. elvtárs, a mai napon történt találkozásunk alkalmával említést tett arról, hogy a megyei tanács mezőgazdasági osztályán dolgozó M. István malomellenőrt, a pestvidéki járásbíróság élet és testi épség veszélyeztetésének büntette miatt 5 hónapi börtönbüntetésre ítélte.

I. elvtárs közlése szerint M. elvtárs motorkerékpárján haladva nekiment két rendőrnek, akik az út szabálytalan oldalán mentek. Sérülés nem történt s a rendőrök maguk sem kérik a vádlott megbüntetését. A vádlott két fröccsöt fogyasztott el az esetet megelőzően.

A vádlott munkáskáder, aktív párttag, felesége ugyanúgy. I. elvtárs megállapítása szerint a vádlott osztályhű, munkához való viszonya kitűnő, harcos párttag, a megyei tanács egyik legkiválóbb dolgozója.

Az ügyet másodfokon a pestmegyei bíróság H. tanácsa fogja tárgyalni folyó év március 19. napján 12 órakor. Az ügy száma: Bf. I. 874/1952.

I. elvtárson át a megyei tanács konkrét kérelme az, hogy a vádlott a másodfokú eljárás során vagy felfüggesztett enyhe szabadságvesztés büntetését, vagy pedig alacsonyabb összegű pénzfőbüntetését kapjon, mely utóbbinak kiszabására a Bt. 51. § 3. bekezdése alapján lehetőség van.

Magam is arra kérek Karcsi, légy szíves odahatni, hogy a megyei tanácsunk eme kérelme teljesezésbe menjen, annál is inkább, mert a tanácsnak ez az első, - igazságügyi apparátusunk felé - megtett kérése, illetve intervenciója.

Nem szolgálná a mi megyei tanácsunk felé fennálló jó és közvetlen kapcsolatot az a nem várt és nem remélt megoldás, ha a vezetésed alatt álló megyei bíróság H. tanácsa nem a kérelemnek megfelelő szellemben és megoldással járna el, annál is inkább, mert magam is ígéretet tettem l. elvtársnak a kérdésnek a méltányosság legmesszebbmenő határain belül való megoldása tekintetében.

Eltvársi üdvözlettel:

Esztergom, 1952. március 11.

Dr. G. Imre
a megyei bíróság vezetője

Jelzet: PML XXV. 1-a-2. 21. doboz sz. n.

Sömjén Pál minisztériumi főosztályvezető szigorúbb ítéleteket követelő levele

1952. augusztus 9.

IGAZSÁGÜGYMINISZTERIUM.

Kedves Z. Elvtárs!

Az aratással, csépléssel és beszolgáltatással kapcsolatos ügyekben hozott ítéletekről szóló jelentések átvizsgálása alapján megállapítható, hogy a területeden a járásbírók sok esetben megengedhetetlenül enyhe ítéleteket hoznak.

Hogy csak példaként említsem fel, Cs. Pál, 38 éves, abonyi kulákot a bíróság azért, mert a Népboltban 65 kg lisztet vásárolt fel, csupán 7 hónapi börtönre és 800 Ft pénzbüntetésre ítélte.

O. Dénes, 52 éves, nagykőrösi kulákot, aki 56 q rozsbeadási kötelezettségéből csupán 25 q-át adott be, holott lényegesen több termelt, 32 q búzájából csupán 15 q-át adott be akkor, amikor a községi 6-7 q-ás átlagterméssel szemben neki állítólag csak 3 q-ás átlagtermése volt, a bíróság felhárítván enyhe, 3 havi börtönre és 1000 Ft pénzbüntetésre ítélte.

Azt hiszem, egyetértesz velem abban, hogy az ítéletek feltűnően enyhék, és ilyen ítéletekkel a bíróság nem tesz eleget a feladatának.

Felkérek, hogy a terület bírának a figyelmét ismételten hívd fel az ügyek fontosságára és annak szükségességére, hogy ebben az időszakban abban a pár jól kiválasztott ügyben, amely a bíróság elé kerül komoly súlyú ítéletet kell hozni.

Felkérek arra is, hogy ezeket az ügyeket vizsgálj meg, és gondolkodjál arról, hogy a fellebbezési tanácsok a lehető legrövidebb időn belül hozzanak megfelelő súlyú ítéleteket. A jövőben pedig Magad is fokozottabb figyelemmel kísérd ezeket az ügyeket.

Budapest, 1952. évi augusztus hó 9. napján

Eltvársi üdvözlettel:

Jelzet: PML XXV. 1-a-2. 22. doboz 129/2.

A Pestmegyei Bíróság vezetőjének jelentése az MDP megyei bizottságának

1953. június 22.

1953. Biz. 99/77. szám
Pestmegyei Pártbizottság Titkárságának
Budapest

Jelentés a pestmegyei bíróság munkájáról

Visinszkij elvtárs megállapítása szerint: „a bíróságnak rendkívül tevékeny szerepe van az általános politika megvalósításában.” Ebben az értelemben rendelkezik Alkotmányunk 41. §-a is, amikor kimondja, hogy a „Népköztársaság bíróságai büntetik a dolgozó nép ellenségeit és biztosítják a népi demokrácia állami, gazdasági és társadalmi rendjét, intézményeit, a dolgozók jogait, nevelik a dolgozókat a szocialista társadalmi együttélés szabályainak megtartására.” Az általános politika megvalósulását segíti elő a helyes ítélet, annak indoklása és a döntést megelőző politikai tárgyalásvezetés.

A fentiek szabják meg Pestmegye bíróságainak is feladatát. A terület bíróságait irányítja, és a felügyeletet ellátja a megyei bíróság elnöke. A járásbíróknál tervszerű és esetenkénti vizsgálatot tart és a saját operatív tevékenységén kívül segíti a járásbírók operatív tevékenységét. A bíróságok politikai és szakmai szempontból helyes vezetésének előfeltétele a megfelelő helyettes. Ezt az előfeltételt csupán az utóbbi időben biztosítottuk. A vezetést és az érdemi ítélezést is a nyugedőnként készített munkaterv és tervjelentések segítik elő.

A járásbírókat főleg szakmai vonalon a megyei bíróság fellebbezési tanácsai is irányítják. Egyes ügyekben az irányítás közvetlenül a megyei bíróság elnöke útján történik. A megyei bíróság elsőfokú kimondásait és általában az összes bíróságok elvi síkon a Népköztársaság Legfelsőbb Bírósága irányítja. A bíróságok irányítása más, mint az ügyesség. Az ügyész a felettesétől kapott utasítást betartani köteles, a bíróságnak az elítélésre, felfeltételre vagy a büntetés nemére és mértékére - az Alkotmány rendelkezése folytán - utasítás nem adható. A megyei bíróság tanácsai elvi irányítást a vezetőtől kapnak. Az általános politikát elősegítő ítélet megszületését - a bírák szalmái és politikai képzettségétől és beállítottságától függően - sokszor hosszadalmas, esetleg több órás beszélgetés előzi meg.

Az általános politikában való rendkívül tevékeny szerep konkrétan azt is jelenti, hogy a bíróságnak ítélezésével az osztályharcot kell előmozdítania. Az ítélezés éle az osztályellenesség ellen irányul, mely minden területen támad. A legszélesebb és legközvetlenebb támadási terület a közellátás területe. Bíróságaink ítélezése általában osztályharcos. Az osztályharc vitelében kétségtelen fejlődésen mentünk át. 1952. év első negyedében a kulákok 10%-a kapott csupán 1 éven felüli börtönbüntetést. Az idei első negyedben 42%, sőt az április havi adatok szerint 64% volt a kulákokkal szemben kiszabott 1 éven felüli börtönbüntetések aránya. Kírívó esetekben súlyos büntetések is kiszabunk és előfordult a legszigorúbb büntetés, a halálbüntetés is.

A dolgozók tekintetében a kiszabott büntetések nem a megtorlást, hanem a nevelést szolgálják. E célt az enyhébb börtönbüntetésekkel, azoknak esetleges felfüggesztésével, vagy a pénzbüntetésekkel igyekszünk elérni.

Az osztályharc vitelében azonban nem hibamentes. Hibák az ellenséggel szembeni enyhe ítélezésben, sokszor kulákmentésben, néha pedig baloldali elhajlásokban jelentkeznek. Ez utóbbi abban is megnyilvánul, hogy a kulákkorlátozás politikáját helyett a likvidálás politikáját folytatják. Pestmegyében ezen a téren az országosnál jobb a helyzet. Feladatunk, hogy az osztályharc politikáját következetesebbé tegyük. El kell jutnunk oda, hogy a vezetés és a bírák önmaguktól ismerjék fel azt a magatartást és ítélezési módot, amelyet az osztályharc mindenkor helyzetét megkövetel. Ki kell küszöböllnünk olyan hiányosságokat, amit a fegyverrejtegető nagykőrösi bankigazgató, vagy a sertéseivel rozsozott etető és a bíróság által középparasznak tekintett ceglédi kulák ügyébe elkövetünk.

Az ítélezési hiányosságok egyik oka magában az apparátusban meglévő belső ellenség. Ezek egy részének eltávolítása az utóbbi időben megtörtént. Meg kell jegyezni, hogy a megyei bíróság elnökének eltávolítási joga nincs. Egyes bírák eltávolításáról magam is megbeszélést folytattam az igazságügy-minisztérium illetékes szerveivel. Az igazságügy-minisztérium vezetésében bekövetkezett változás hozott csak eredményt. A tisztogatás során derült ki, hogy a bírák között nagykapitalista, nagybirtokos, és jobboldali elemeken kívül olyanok is voltak, aki [] a Horthy-fasizmus idején 1919-es kommunistákat ítélték el. - Az ítélezés hibáinak másik oka a vezetés gyengesége akkor, amikor a polgári származású bírák az elméletet egyébként is nehezen viszik át a gyakorlatba.

Bíróságaink a dolgozók irányában a nevelés útján segítik elő az általános politika megvalósulását. Az ítéletek nevelő hatása sokszor jelentősebb, mint a megtorlás. A nevelés terén is vannak hibák, és még ritkán fordul elő az olyan eset, hogy a bírósági tárgyalás eredményeképpen a jelenlevők kijelentik, hogy amint hazamennek, visszatérnek a termelőszövetkezetbe és munkateljesítményeiket 160-170%-ra felelelik. A bíróság elé kerülő vádlottak nagy része a dolgozók táborához tartozik. Hiányosságunk az, hogy egyrészt a dolgozókat feleslegesen zaklatjuk, másrészt, hogy a dolgozók nevelés eszközeként, főleg a felfüggesztett börtönbüntetést, vagy a javító-nevelő munkát tartottuk. Az utóbbi időben kezdjük kiküszöböllni ezt a hiányosságunkat megértve azt, hogy a szocializmus építő hazánkban a végrehajtandó szabadságvesztés büntetés is a nevelés célját szolgálja. Ugyanakkor gyakran túl lövünk a célra. [...]

Népi demokráciánkban maga a nép ítélik. Ezt a lenini elvet valósítja meg a népi ülnökök bevonásával folytatott ítélezés. Az ülnökbíráskodás megjavításának egyik eszköze az ülnökválasztás új rendszerének a bevezetése. Ennek következtében az ülnökök személyi összetétele, minősége javult. Túlnyomó többségük hatékonyan előmozdítja a politikus bíráskodást. Az ülnökök oktatásának eszköze a heti ülnökaktívá Néhány kiemelt bűncselekménycsoport megbeszélése történik itt a heti ítélezés anyagából. Az ülnökök nagy részének az érdeklődése komoly, közreműködésük aktív. Ez

mutatkozik abban is, hogy megyénk területéről 12 ülnök jelentkezett a bírói és ügyészi Akadémiára. Ezek közül ötöt fel is vettek. Nevezettek szakbírákká való átképzése előmozdítja a bírói kar minőségi összetételének megjavulását. Helyes szervezéssel el kell érünk azt, hogy az általunk kiemelt káderek az Akadémiát elvégezve a területünkre jöjjenek vissza. [...]

A bíróságok operatív tevékenységet is végeznek a különböző szervezetekkel tartott kapcsolatok révén. Mindennapos a kapcsolat a helyi pártszervezetekkel és az ügyességgel. A pestmegyei bíróság és az államügyészség kapcsolata eddig nem volt őszinte és ez rányomta a bélyegét a helyi pártszervezetekkel való kapcsolatra is. A hiányosság oka nemcsak a bíróság magatartásában keresendő. Az ügyesség volt elnöke és uszályába került ügyészei igyekeztek a bíróságot háttérbe szorítani. A háttérbe szorítás különösen a járási pártbizottságoknál és tanácsoknál, de a megyei szerveknél is jelentkezett. A háttérbe jutásért személyesen is felelős vagyok. Keveset jártam a területet, a járásbíróknak elégtelen segítséget adtam. Ezt a mulasztásomat csak részben menti ma a körülmény, hogy a megyei bíróság vezetését megfelelő helyettes nélkül egyedül kellett ellátnom. De munkám azért sem volt nagyobb eredményű, mert a megyei pártbizottságtól sem kaptam meg azt a segítséget, amit az utóbbi időben. A múlt év óta vagyok abban a helyzetben, hogy a problémáimkon mindig segítők és a bíróságot elvileg irányító szervvel állandó kapcsolatot tarthatok. Ennek a kapcsolatnak kézzelfogható eredményei vannak. További elmélyítése és az irányításnak a hibák felszámolását elősegítő fokozott igénybevétele most már a megyei bíróságnak, illetve a vezetésének kötelessége.

Határozati javaslat.

Annak érdekében, hogy a bíróság ítélkezése jobb, osztályharcosabb, bürokráciamentes legyen szükséges:

1./ a bírakkal való gyakoribb és rendszeresebb foglalkozás, a marxista elmélet eredményes alkalmazása, a polgári csökevények leküzdése és a szocialista törvényesség maradéktalan érvényre juttatása érdekében.

2./ A vezetésnek a területtel való jobb kapcsolata és a bírának a területtel való megismerkedése. Ez nemcsak az ítélkezést fogja megjavítani, de elősegíti a kapcsolatok megjavítását, a vezetésnek és a bírának a terület megismerését.

3./ A politikai és szakmai oktatás fokozottabb ellenőrzése és a dolgozóknak munkakáderekkel való felfrissítése, mely elősegíti a bírák átnevelését és a polgári légkör kiküszöbölését.

4./ Az ügyességgel való kapcsolat elvtársivá való fejlesztése annak meggyőződéses kialakításáig, hogy minden jó, vagy rossz ítéletért egyformán felelősek vagyunk.

5./ A pártbizottság vezetői többet foglalkozzanak a bíróság vezetésével, az adminisztratív osztály pedig a beosztott bírákkal, különösen az osztályellenség ellen folytatott ítélkezés vonalán.

6./ a társadalmi tulajdon jelentőségére hívja fel a községi pártszervezetek figyelmét, hasson oda, hogy a részükről megnyilvánuló mentési akciók megszűnjenek. Mind általánosságban, mind az egyes konkrét ügyekben csak a megyebizottság, vagy a járási pártbizottság folytasson érdeklődést és adjon elvi irányítást.

7./ Adjon segítséget a pártbizottság az apparátusban meglévő, de oda nem való elemek eltávolításához azáltal is, hogy elősegíti, hogy a bírói és ügyészi Akadémiára felvett pestmegyei káderek működésüket területünkön folytathassák.

Amennyiben a javaslatokból határozat lesz, annak megvalósítását a pártbizottság ellenőrizze.

Budapest, 1953. évi június hó 22. napján.

Z. Károly
a Pestmegyei Bíróság vezetője

Gépelte: P. Tiborné irodakezelő.

Jelzet: PML XXV. 1-a-2. 20. doboz Biz. 99/77 szám

Címkék:

[Legfelsőbb Bíróság](#),^[2]

[Ries István](#)^[3]

[kulák](#)^[4]

[osztályellenség](#),^[5]

Kiadás: 10. évfolyam (2010) 2. szám

Forrás webcím: https://www.archivnet.hu/politika/nem_tagadjuk_hogy_a_birosagnak_politikai_celt_kell_betolteni..html

Hivatkozások

[1] https://www.archivnet.hu/politika/nem_tagadjuk_hogy_a_birosagnak_politikai_celt_kell_betolteni..html

[2] <https://www.archivnet.hu/cimkek/legfelsobb-birosag>

[3] <https://www.archivnet.hu/cimkek/ries-istvan>

[4] <https://www.archivnet.hu/cimkek/kulak>

[5] <https://www.archivnet.hu/cimkek/osztalyellenseg>